

ENIGMA Tko je bila Otti Berger, u MSU otkriva Antonija Mlikota

Kći Bauhauusa zbog koje treba pisati novu povijest

NEPOZNANICA

Najmanje znamo o najpoznatijoj našoj tekstilašici u školi slavnog Bauhauusa

Ana Lendvaj

ana.lendvaj@vecernji.net

Slavnu umjetničku školu Bauhaus osnovanu 1919. u Weimaru zahvaljujući glasovitom arhitektu Walteru Gropiusu koji je okupio najkreativnije umove toga doba, pohađale su između ostalih i dvije hrvatske žene – Ivana Tomljenović Meller (1906.-1988.) i Otti Berger (1898.-1944.). I dok o Ivani mediji naveliko pišu zahvaljujući njezinu visokom društvenom rangu (kći je Tomislava Tomljenovića, posljednjeg bana Hrvatske i Slavonije), Otti Berger, koja je u Bauhausu postigla više negoli Mellerova, ostaje nepoznanicom. Upravo je Otti Berger alibi za glasno izrečene zahtjeve da povijest suvremene umjetnosti mora biti iznova pisana ne bi li prešućene umjetnice našle svoje pravo mjesto u povijesti koju su gradile.

Fini zanat je umjetnost

U zagrebačkom Muzeju suvremene umjetnosti traje izuzetno važna i vrijedna izložba "Bauhaus – umrežavanje ideja i prakse" kojom autorice i kustosice Jadranka Winterhalter i Vesna Meštrić predstavljaju školu Bauhaus i njezine utjecaje u kasnijim desetljećima u Europi i svijetu. A upravo na Otti Berger i njezino djelo podsjetit će danas u 17 sati u MSU i dr. sc. Antonija Mlikota iz Zadra.

Mlikota neprestano upozorava na djelo Otti Berger kao tekstilne dizajnerice, teoretičarke, pedagoginje i inovatorice. Otti je pisala

Portret Otti Berger tipičan za eksperimentalni duh Bauhauusa**Tekstilni rad Otti Berger ima i treću dimenziju**

o tkaninama i njihovu stvaranju s puno znanstvene akribije. Eseji o tekstilu važan su dio Ottine ostavštine. Zato što je rođena u okviru Austro-Ugarske u danas hrvatskom Zmajevcu u Baranji, Otti s pravom svojataju i Mađari. U arhivima ostaju zapisi o njezinu pedagoškom radu u Bauhausu nakon što je tamo i sama završila školovanje. Ta je škola osnovana kao škola za arhitekturu i primijenjenu umjetnost. No njezin je osnivač Gropius nazadnjački mislio o ženama kojima je inače širom otvorio

vrata Bauhauusa. Vjerovao je, međutim, da žene nisu sposobne misliti u trećoj dimenziji, nego samo plošno, u dvije dimenzije. Tako je tekstil sa svojom dužinom i širinom ostavljen kao idealan medij za žene, dok je učenje trodimenzionalne arhitekture ostavljeno muškarcima. Otti je, naravno, postigla maksimum upravo u području tekstila.

Agonija do Auschwitza

Nakon što je otišla iz Bauhauusa Otti je radila kao dizajnerica tekstila u Berlinu. Još je 1934. izlagala u Berlinu, ali joj je uskoro rad zabranjen. Razlog: bila je Židovka. Otad počinje njezina profesionalna i životna agonija sve dok nije deportirana u Auschwitz gdje je 1944. i skončala.

Skončala je u Auschwitzu, ali ostavila je važne eseje o tekstilu

Bauhaus
Networking Ideas
and Practice
Umrežavanje ideja
i prakse